

Folketinget har haft viden om nødvendigheden af at gøre noget. Vi har oven i købet herinde været i en situation, hvor vi har vidst, at problemet blev yderligere forværret, for da man havde de gammeldags plejehjem, da havde man, hvis man kan sige det sådan lidt firkantet, mere styr på tingene. Men efter at man har ombygget dem til Socialdemokratiets moderne plejehjem, som jo bare er lejligheder, ja, så er de juridiske forhold og de juridiske rammer blevet helt, helt anderledes.

Jeg tror, at alle både her i Folketinget og uden for har haft det utrolig svært, når man i dagspressen har skullet læse, at nu er der igen forsvundet et ældre menneske, og at vedkommende desværre er fundet død enten af kulde eller af andet.

Jeg tror også, at det med at få stillet diagnoser er vigtigt. Men jeg tror, man skal passe på med at sige, at det her kun er noget, man gør for senildemente, som er diagnosticerede efter alle kunstens regler som senildemente. Demens betyder jo bare alderdomssvækkelse; det kan man være i højere eller mindre grad, og jeg tror, at der er brug for, hvad skal man sige, øget sikkerhed selv for nogle, som måske ikke i ordets lægelige forstand på alle punkter opfylder reglerne om at være senildemente.

Jeg har i hvert fald personligt set ulykker af en sådan art, at man faktisk som pårørende kunne sige til sig selv, at det måske havde været bedre, at det var endnu værre. Og det gør jo, at man siger, at vi herinde altså har en forpligtelse for at sikre nogle rammer for de mennesker, der ikke er i stand til at tage vare på sig selv – og det hvad enten det gælder vuggestuebørn eller børnehalebørn eller ældre mennesker, som er syge eller svage eller senildemente eller psykisk syge; det er vores ansvar. Og jeg er glad for, at vi forhåbentlig ikke skal vente længere end til efteråret for at have en løsning på problemet, og at vi, når vi skriver 1999, også har andre regler.

Så har den indsats, vi i Fremskridtspartiet har gjort ved at være vedholdende – måske irriterende – ved at genfremsætte forslag af den her art og stille spørgsmål til ministeren, i hvert fald ikke været forgæves.

(Kort bemærkning).

Grete Schødts (S):

Jeg kan ikke lade være med at tage ordet for at sige til fru Kirsten Jacobsen, at det jo ikke er sandt, når fru Kirsten Jacobsen påstår, at Social-

demokratiet altid har været afvisende over for det forslag her. Vi har været afvisende over for indholdet i Fremskridtspartiets forslag.

Vi har været afvisende over for Fremskridtspartiets forslag, men vi har haft lige så store intentioner om at beskytte de borgere, der bor på plejehjem, og som lider af sygdommen senildement, som alle andre. Men vi skal jo ikke lave lovgivning, som bare er fægning ud i luften, for vi kender til, hvad kommunerne hidtil har gjort, hvad det er for nogle mekanismer, der har været sat i gang, og hvad det er, der skal gøres lovligt. Det synes jeg er rigtigt.

Vi har hele tiden sagt, at vi ikke vil være med til at frihedsberøve mennesker, og det vil vi stadig væk ikke, men vi vil så sandelig gerne være med til at passe på dem – selvfølgelig!

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg har aldrig været i tvivl om, at Socialdemokratiet har den opfattelse, at man skal passe på ældre mennesker. Det, jeg sagde, og det, jeg er ked af – og det kan man læse i Folketingstidende side 2243, og det var faktisk fru Grete Schødts selv, der sagde det under førstebehandlingen sidste gang, den 12. december – er, at Fremskridtspartiets beslutningsforslag om elektronisk overvågning af senildemente, der bor på plejehjem, er man imod.

Så siger fru Grete Schødts til mig nu, at man gerne vil vide, hvad der er sket, og hvad der skal gøres lovligt, men jeg tror såmænd, Socialdemokratiet og fru Grete Schødts hele tiden har vidst, at uendelig mange steder i landet bruger man såkaldte sladremitter eller andre ting. Og i hvert fald for mig og Fremskridtspartiet er det utroligt kedeligt, at personalet skal tvinges til at bryde loven, fordi vi ikke kan se at få den moderniseret.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

(Ophold). Det er vedtaget.